

Súd: Okresný súd Humenné
Spisová značka: 11C/189/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1114235395
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrej Lukáč
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2015:1114235395.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Humenné sudcom JUDr. Andrejom Lukáčom v právnej veci žalobkyne Y. X., A.. XX.XX.XXXX, W. S. X, XXX XX M., zastúpenej JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom so sídlom Sov. Hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, o vydanie bezdôvodného obohatenia a určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky, takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyňi 252,27 eur do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd u r č u j e, že zmluvná podmienka v zmluve uzavretej medzi účastníkmi konania č. zmluvy XXXXXXXX bod 13 o tej časti poplatku, ktorej zodpovedajú 2/3, zahŕňajúce náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o úvere, spolu so všetkou administratívou s tým spojenou, predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku.

Žalovaný je p o v i n n ý nahradiť žalobkyňi trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 346,13 eur v lehote troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobkyňa sa žalobou podanou na súde dňa 29.07.2014 voči žalovanému domáhala vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 252,27 eur a určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky v zmluve uzavretej medzi žalobkyňou a žalovaným č. 8570152, v bode 13 o tej časti poplatku, ktorej zodpovedajú dve tretiny, zahŕňajúce náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o úvere, spolu so všetkou administratívou s tým spojenou a trov konania. Svoju žalobu žalobkyňa odôvodnila tým, že dňa 28.06.2007 uzavrela so žalovaným zmluvu o úvere č. XXXXXXXX, A. základe ktorej jej bol poskytnutý úver vo výške 14.000 Sk (464,71 eur) za poplatok 7.600 Sk (252,27 eur) na šesť mesiacov. Spolu mala vrátiť žalovanému sumu 21.600 Sk (716,99 eur), poplatok z predmetného úveru tak predstavoval 108,57 %. Žalobkyňa uhradila žalovanému podľa jej tvrdení celkovú čiastku 21.600 Sk (716,99 eur). Takýto poplatok predstavuje 2/3iny z predmetného poplatku (63,71 %). Žalovaný jej neposkytol reálne plnenie za takýto poplatok, a preto je podľa ust. § 53 ods. 1 OZ neprijateľný, naviac je neurčitý predmet administratívneho poplatku. Naliehavý právny záujem odôvodnila tým, že na základe úspešného rozhodnutia o neprijateľnosti zmluvných podmienok si chce uplatniť primerané finančné zadostučinenie. Poukazovala na skutočnosť, že predmetný úver je neplatný, odporuje dobrým mravom podľa ust. § 39 OZ, ako i na to, že boli porušené jej spotrebiteľské práva, pretože žalovaný v zmluve neuviedol RPMN. Bezdôvodné obohatenie vyčíslila ako rozdiel medzi jej platbami a výškou úveru, t.j. 252,27 eur (7.600 Sk).

Na pojednávanie vo veci nariadené na deň 08.09.2015 sa nedostavil žalovaný, hoci predvolanie na pojednávanie mu bolo riadne a včas doručené. Žalovaný svoju neúčast' na pojednávaní ospravedlnil

podaním doručeným súdu dňa 08.09.2015, pričom súhlasil s prejednaním veci v jeho neprítomnosti. Na základe uvedeného preto súd v zmysle ust. § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku vec prejednal aj bez prítomnosti žalovaného. Žalobkyňa a jej právny zástupca sa pojednávajú zúčastnili.

Súd vykonal vo veci dokazovanie oboznámením sa s obsahom žaloby zo dňa 17.07.2014, zmluvou o úvere č. XXXXXXX, Všeobecnými podmienkami poskytnutia úveru, oznámením o splatení úveru zo dňa 15.02.2008, vyjadrením žalovaného k návrhu zo dňa 19.09.2014, výsluchom žalobkyne prostredníctvom jej právneho zástupcu na pojednávaní dňa 08.09.2015 ako i výsluchom samotnej žalobkyne na tomto pojednávaní a s obsahom ďalších v spise pripojených listinných dôkazov a zistil tento skutkový stav:

Dňa 28.06.2007 bola medzi účastníkmi tohto konania uzavretá zmluva o úvere č. 8570152, na základe ktorej bol žalobkyni poskytnutý úver vo výške 14.000 Sk (464,71 eur), ktorý sa žalobkyňa zaviazala vrátiť žalobcovi zvýšený o príslušný poplatok vo výške 7.600 Sk (252,27 eur), t.j. celkovo zaplatiť čiastku 21.600 Sk (716,99 eur), a to v šiestich mesačných splátkach po 3.600 Sk počnúc dňom 02.08.2007. Podľa bodu 13 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru, ktoré sú súčasťou predmetnej zmluvy o úvere, poplatok predstavuje dohodnutý úrok a zvyšné dve tretiny zahŕňajú náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou. Podľa tvrdení žalobkyne v žalobe poplatok vo výške 7.600 Sk (252,27 eur) je neplatný, nakoľko je v rozpore s dobrými mravmi pre neho neprimeranosť podľa ust. § 39 Občianskeho zákonníka. Zároveň dojednanie poplatku v bode 13 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru je neprijateľnou zmluvnou podmienkou podľa ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Preto sa žalovaný na úkor žalobkyne bezdôvodne obohatil, pokiaľ ide o sumu 252,27 eur podľa ust. § 451 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka.

Žalovaný vo svojom vyjadrení k žalobe zo dňa 19.09.2014 vzniesol námietku premlčania nároku žalobkyne, ktorú odôvodnil tým, že v danej veci k uzatvoreniu zmluvy o úvere č. 8570152 došlo 29.06.2007, preto k odstúpeniu od zmluvy mohlo dôjsť najskôr 30.06.2007, resp. k podaniu určovacej žaloby mohlo dôjsť najskôr 30.06.2007 a právo žalobcu sa premlčalo 30.06.2010, žalobca si však uplatnil právo žalobou podanou 29.07.2014, preto ide o uplatnenie premlčaného práva. Ďalej uviedol, že k bezdôvodnému obohateniu nedošlo a akýkoľvek nárok na jeho vydanie podlieha zákonnej premlčacej dobe. Zmluva podľa neho nemá charakter zmluvy spotrebiteľskej, preto nemusí obsahovať ani údaj RPMN. Zároveň poukazoval na absenciu skutočností rozhodujúcich pre určenie začatie plynutia subjektívnej premlčacej lehoty. Podľa žalovaného sa požadovaný nárok žalobcu stal premlčaný v objektívnej premlčacej lehote dňa 13.02.2011.

Z výpovede žalovanej na pojednávaní súd zistil, že zmlúv bolo viacej, pretože uzatvárala zmluvu na zmluvu s tým, že jedna zmluva sa zobrala, aby sa zaplatila tá predošlá. Žiadna informácia nebola o tom, že tam bol nejaký poplatok a o tom sa dozvedela na základe toho, že sa spojila so spoločnosťou HOOS, 3 - 4 roky dozadu, v roku 2014, tesne pred podaním žaloby.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o úvere, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa pričí dobrým mravom.

Podľa § 52 ods. 3 a 4 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka").

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 2 písm. a/ zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „zákon č. 258/2001 Z.z.“) na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom

dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme.

Podľa § 2 písm. b/ zákona č. 258/2001 Z.z. na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z. veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci.

Podľa § 3 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z. spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 4 ods. 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa § 451 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 107 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

Podľa § 153 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku, súd môže v rozsudku, ktorý sa týka sporu zo spotrebiteľskej zmluvy aj bez návrhu vysloviť, že určitá podmienka používaná v spotrebiteľských zmluvách dodávateľom je neprijateľná; v takom prípade súd uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dojednané v spotrebiteľskej zmluve.

Podľa § 80 písm. c) Občianskeho súdneho poriadku, návrhom na začatie konania možno uplatniť, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem.

Na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že medzi účastníkmi tohto konania bol založený záväzkový vzťah, a to na základe zmluvy o úvere č. 8570152 zo dňa 28.06.2007. Zo žalobkyňou predložených listinných dôkazov nepochybne vyplýva, že jej bola poskytnutá finančná čiastka v zmysle tejto zmluvy o úvere, ktorú mala splatiť v šiestich splátkach spolu vo výške 21.600 Sk (716,99 eur), a ktorú aj žalovanému uhradila, čoho dôkazom je samotné potvrdenie vystavené žalovaným dňa 15.02.2008 ako „Oznámenie o splatení úveru“, z ktorého je zrejmé, že žalobkyňa uhradila dlžnú sumu v plnej výške dňa 13.02.2008.

V danom prípade je nesporné, a to vzhľadom na povahu účastníkov tejto zmluvy, že predmetný zmluvný vzťah je vzťahom spotrebiteľským, keďže žalovaný ako dodávateľ pri uzatváraní zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a uzavrel predmetnú zmluvu so žalobkyňou, ktorá je fyzickou osobou - nepodnikateľom (žalobkyňa je označená identifikačnými znakmi typickými pre fyzické osoby - nepodnikateľov, t.j. menom, priezviskom, bydliskom, rodným číslom). Zo žiadneho dôkazu nevyplýva, žeby sa jednalo o poskytnutie úverových prostriedkov žalobkyňi, či už na podnikanie, povolanie alebo jej zamestnanie. Uvedený zmluvný vzťah je preto treba posudzovať podľa zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“).

Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom s dôverou bez možnosti individuálne ovplyvniť zmluvné podmienky. Spotrebiteľské zmluvy

uzatvárajú dodávatelia s veľkým počtom zákazníkov s tým, že dodávateľ vopred určuje v návrhu obsah zmlúv a spotrebiteľ nemá možnosť žiadnym spôsobom zmeniť ich obsah, môže návrh len prijať alebo odmietnuť.

Súd uvádza, že na základe zmluvy o úvere č. XXXXXXXX zo dňa 28.06.2007 bol žalobkyni poskytnutý úver vo výške 14.000 Sk (464,71 eur) za poplatok 7.600 Sk (252,27 eur), pričom žalobkyňa sa zaviazala vrátiť úver zvýšený o poplatok v šiestich mesačných splátkach. V prejednávanej veci sa javí táto zmluva o úvere ako zmluva, ktorá by mala podliehať úprave zmlúv o spotrebiteľských úveroch, pričom poplatok za poskytnutie úveru predstavuje 108,57 % ročne. Preto pri takýchto zmluvách je namieste skúmať, či predmetný právny úkon nie je právnym úkonom, pri ktorom sa regulácia ohľadom neuvedenia „RPMN“ obchádza, a teda tento právny úkon by bol v konečnom dôsledku neplatný aj pre obchádzanie zákona (§ 39 Občianskeho zákonníka). V zmysle vyššie uvedeného preto súd má za to, že uvedený spotrebiteľský úver je treba považovať za bezúročný a bez poplatkov. Navyše poplatok v tejto výške súd považuje pre jeho výšku za rozporný s dobrými mravmi.

V súlade s judikatúrou a zákonom, sa za odplatu úveru považujú nielen dohodnuté úroky ako odmena, ale aj akékoľvek platby zo strany spotrebiteľa žalovanému, bez ohľadu, či ju tento v zmluve alebo podmienkach označí, napr. ako poplatok, náklady za vypracovanie, na administratívu a podobne.

Dobrymi mravmi sa v súdnej praxi považuje súbor spoločenských, kultúrnych a mravných pravidiel správania, ktoré sú v súlade so všeobecne uznávanými vzťahmi medzi ľuďmi a mravnými princípmi spoločenského zriadenia, ktorý v historickom vývoji osvedčil istú nemennosť a vystihujúcu podstatné historické tendencie, ktoré sú zdieľané rozhodujúcou časťou spoločnosti a majú povahu základných noriem. Neprimerane dohodnuté úroky, či celková odplata za úver sú v rozpore s pravidlami správania sa, a teda aj s dobrými mravmi a ide o absolútne neplatný právny úkon podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Obdobne právne už súdy rozhodovali, a to napríklad rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6C/126/2012 zo 7.5.2013, rozhodnutie NS SR sp. zn. 1MCdo/1/2009 z 31.7.2009, sp. zn. 5Cdo/26/2011 z 26.4.2012, rozhodnutie NS ČR sp. zn. 21Cdo/1484/04 z 15.12.2004, rozhodnutie KS v Prešove sp. zn. 3Co/3/2011 z 12.10.2011, 3Co/67/2012 z 24.10.2012.

Pokiaľ ide o zmluvnú podmienku v bode 13 Všeobecných zmluvných podmienok, a to tej časti, ktorá sa týka poplatku, ktorému zodpovedajú 2/3, zahŕňajúce náklady na vypracovanie, uzatvorenie zmluvy o úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou v súlade s ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka súd túto považuje za neprijateľnú, nakoľko ide o ustanovenie spôsobujúce značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, ktoré spočíva v neprimerane vysokej výške poplatku 108,57 % ročne, pričom pre porovnanie banky dojednávajú obdobný poplatok za spracovanie zmluvy len vo výške 1 % alebo 2 % z výšky úveru. Navyše takýto neprimerane vysoký poplatok sa považuje všeobecne za rozporný s dobrými mravmi. Zároveň zo strany žalobkyne je daný naliehavý právny záujem na určení neprijateľnosti tejto zmluvnej podmienky tejto zmluvy, a to z dôvodu právnej istoty o skutočnej výške dlhu i z dôvodu možného uplatnenia si primeraného finančného zadosťučinenia.

Keďže súd mal vykonaným dokazovaním za preukázané, že na strane žalovaného vzniklo bezdôvodné obohatenie, musí ho žalovaný vydať žalobkyni. Výška bezdôvodného obohatenia je rozdielom medzi platbami žalobkyne a výškou úveru, t.j. v sume 252,27 eur. Žalovaný však vzniesol námietku premlčania tohto nároku žalobkyne, pričom poukazoval na uplynutie premlčacej doby. Vo vzťahu k tejto námietke žalovaného súd uvádza, že pri práve na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia plyní jednak subjektívna dvojročná premlčacia doba plynúca odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil, a objektívna trojročná premlčacia doba plynúca odo dňa, keď došlo k bezdôvodnému obohateniu, resp. desaťročná pri úmyselnom bezdôvodnom obohatení. V danom prípade je však podľa názoru súdu objektívna premlčacia doba desaťročná, pretože bezdôvodné obohatenie žalovaného súd považuje za úmyselné. Žalovaný má v predmete činnosti ako nebankový subjekt dlhodobé poskytovanie úverov a jeho povinnosťou bolo poznať a dodržiavať právne predpisy vzťahujúce sa na poskytovanie úverov. Preto ak žalovaný použil neprijateľnú zmluvnú podmienku a obchádzal zákon o spotrebiteľských úveroch neuvedením ročnej percentuálnej miery nákladov v zmluve o úvere, toto jeho konanie sa nedá hodnotiť inak ako úmyselné konanie zamerané na získanie bezdôvodného obohatenia bez právneho dôvodu. V zmysle vyššie uvedeného tak právo žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia nie je premlčané, a to vzhľadom

na zaplataenie sumy 252,27 eur žalobkyňou žalovanému dňa 13.02.2008 a žalobu, ktorá bola na súde podaná dňa 29.07.2014. Obdobne premlčanie posúdil napr. aj Okresný súd Svidník v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Prešove v rozsudku sp.zn. 2C/79/2010-260 zo dňa 23.10.2013 a Okresný súd Humenné v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Prešove v rozsudku sp.zn. 21C/123/2014 zo dňa 8.10.2014.

Na základe uvedeného, preto súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobkyni sumu 252,27 eur titulom bezdôvodného obohatenia a určil neprijateľnosť zmluvnej podmienky tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

O trovách konania rozhodol súd v zmysle ust. § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku. Žalobkyňa mala v tomto konaní plný úspech, preto má právo na náhradu účelne vynaložených trov na uplatnenie svojho práva. Trovy konania žalobkyne pozostávajú z trov jej právneho zastúpenia za poskytnutie právnej služby advokátom troch úkonov právnej služby (1. príprava a prevzatie zastúpenia, 2. písomné podanie na súd - žaloba, 3. účasť na pojednávaní dňa 08.09.2015), pričom základná sadzba tarifnej odmeny bola určená podľa ust. § 13 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“), a to ako tarifná odmena vo výške 61,87 eur určená ako 1/13 výpočtového základu podľa ust. § 11 ods. 1 písm. a) vyhlášky z hodnoty veci, ktorú nie je možné vyjadriť v peniazoch, zvýšenej o 1/3 odmeny, ktorá by právnenému zástupcovi patrila v ostatnej veci, t.j. 1/3 zo sumy 21,58 eur z hodnoty predmetu sporu 252,27 eur a za pojednávanie dňa 08.09.2015 za úkon právnej služby vo výške 71,73 eur z dôvodu nového výpočtového základu 839,- eur. Ďalej trovy právneho zastúpenia pozostávajú z paušálnej náhrady výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné podľa ust. § 16 ods. 3 vyhlášky za tri úkony právnej služby. Trovy právneho zastúpenia predstavujú na odmene za tri úkony právnej služby sumu 234,32 eur (2x 69,06 eur + 1x 71,73 eur) s paušálnymi náhradami (2x 8,04 eur + 1x 8,39 eur).

Trovy právneho zastúpenia ďalej pozostávajú v zmysle ust. § 15 ods. 1 vyhlášky z náhrady cestovného na trase Svidník - Humenné a späť t.j. 2 x 71 km (142 km) osobným automobilom značky Škoda Yeti s evidenčným č. PO 020 DO pri priemernej spotrebe 6,1 l/100 km. Za cestu na pojednávanie dňa 08.09.2015 pri cene pohonných hmôt 1,239 eur/l l (z predloženého dokladu o kúpe PHM dňa 07.09.2015) a paušálnej náhrade 0,183 eur/1 km (v zmysle ust. § 1 opatrenia Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny SR č. 632/2008 Z.z.) má žalobca právo na náhradu cestovného vo výške 36,72 eur (cestovné vo výške 10,73 eur + paušálna náhrada vo výške 25,99 eur). Právny zástupca žalobkyne si uplatnil len 1, t.j. 19,17 eur.

Ďalej trovy právneho zastúpenia navrhovateľa pozostávajú z náhrady za stratu času vo výške 1/60 výpočtového základu za každú aj začatú polhodinu v zmysle ust. § 17 ods. 1 citovanej vyhlášky za 5 polhodín za cestu na pojednávanie dňa 08.09.2015 na trase Svidník - Humenné a späť vo výške 13,98 eur. Právny zástupca žalobkyne si za pojednávanie dňa 08.09.2015 uplatnil náhradu za stratu času vo výške 1. Súd tak priznal právnenému zástupcovi žalobkyne náhradu za stratu času vo výške 34,95 eur.

Odmena vrátane paušálnych náhrad sa zvyšuje o 20 % DPH, pretože právny zástupca žalobkyne preukázal, že je jej platiteľom. Spolu trovy právneho zastúpenia predstavujú sumu 346,13 eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Prešove, prostredníctvom tunajšieho súdu.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Exekučný poriadok).